

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 19. De invidia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

spectet, nisi ea erga fratrem quoque suum
utatur. Qua ratione, inquit sapiens, aver- *Eccli. 28. v.*
sionem, & odium fovere erga proximum *3. Eccl.*
tuum potes, cum iram DEI placare conaris?
Hoc sanè non est medium, DEUM sibi red-
dendi propitium; qui veniam ab eo petere
& sperare audes, dum eam fratri tuo
negas?

*Statue fortiter te impendere superandæ huic
animi commotioni, quæ tam molestos habet esse-
ctus, si sentias eam tibi dominari: permissum tibi
non est irasci, nisi tibi met ipsi, & peccato.*

Homo homini reservat iram, & à DEO
quærit medelam. *Eccli 28. 3.*

Ira fieri hominis est; & iram non perficere
Christiani. *Hieron.*

DIES XIX.

De Invidia.

I.

INvidia est dolor de prosperitate alterius;
superbiæ effectus, & charitatis ruina.
Quanta stultitia, ex alterius felicitate sibi
met ipsi infelicitatem machinari? hoc est
bonum in malum, & optimos cibos in ve-
nenum convertere. Dum de aliorum
bonis, & virtutibus gaudeo, earundem

Januarius. particeps fio, Arque ex illis, dum ipsi laborant, præter gaudium etiam meritum, & non rarò majus, quàm ipsi, sine ullo labore obtineo, idcirco, quòd hujus gaudij unica origo sit charitas. Beatus cæli incolæ certo modo non tantùm sua, sed & reliquorum omnium beatitate felix est; quòd eorum ut suam & reputet, & læteretur. Hoc ipsum mihi licet, si volo. Miser profectò esse mereor, si tantam felicitatem sumptu tam modico comparare mihi recuso. Ex adverso, dum ob bona aliorum me affligo, infelix fio ex illis ipsis rebus, quæ illos felices reddunt. Funestum sanè, at justum invidiæ supplicium.

II. Alia vitia non nisi virtutem sibi oppositam impugnant. Invidia omnes penitus aggreditur. Invidus in Spiritum sanctum peccat: Vellet enim inhibere fluxum gratiarum, quas Spiritus iste divinus in alios diffundit: sed ipse solus eis se privat. Graviter fert, quòd Deus bonus sit, quòdque toti mundo benefaciat; at non impedit, quòd minùs Deus sit bonus, præterquam ipsi. Voluptas, quæ in alijs peccatis invenitur, aliquam admittere excusationem videtur quâ eorum perversitas minuat. Sed invidus nec voluptate, nec utilitate fruitur. Artem invenit solas merendi spinas,

nas, ubi alij non nisi flores colligunt. **To-** Januarius.
tus fructus, quem é sua percipit invidia,
amarities est & molestia, digni tali arbore
fructus. Omnia in venenum vertit, se,
ut ita dicam, non nisi felle pascit. Bonum
aliorum eum infelicem reddit ob dolorem,
quem ex illo concipit ; & eorum malum
eum sceleratum facit, ob malignum gau-
dium, quod inde percipit. Invidus sui ipsius
tortor est, ipsumet ejus peccatum ei in pæ-
nam vertitur, nec impunitum esse potest.
Et licet DEUS ipsi parceret, ipsemet se punit
satis.

III. Peccatum, & lapsus rebellium An-
gelorum partus erat invidiæ. Hi ferre non
potuere, quod DEUS homo factus, huma-
nam naturam honore, quo se digniores cre-
debant, afficeret, atque, uti invidia eos olim
ad scelus impulit, ita etiamnum hodie acer-
bissimum eisdem supplicium parit. Sine ex-
trema sua invidia videre non possunt, sedes
suas occupari ab hominibus, quos ipsi tan-
topere aspernabantur; & propter ea non mi-
nus felicitate Sanctorum, quam proprijs
supplicijs cruciantur. Post Ejectionem Adæ
è Paradiso terrestri invidia omnium prima
hominem ad scelus pellexit, dum Cainum
homicidam reddidit, eumque primum ex
hominibus æternis supplicijs addixit. Saul

Plus tor-
quentur cæ-
lo, quàm in-
ferno Cry-
sof.

Januarius.

Rex tanta virtute, & felicitate conspicuus, DEO, & hominibus tam charus, ut primum invidiæ dedit locum, sceleratus, & infelix evadit, & ubi furiosi instar vixit, denique ut desperatus obit. Invidia Phariseorum in Christum, eum persecuta est in vita, eundem ad mortem condemnavit, nec extingui omni ejus sanguine potuit. Imò sanguis iste, qui cunctis alijs salutem attulit, miseris ipsis sempiternas pœnas accersijt. Invidus se ipsum è Christianorum societate excludit, quia se non jungit felici bonorum commercio, quod charitas inter fideles omnes instituit, unde etiam meritis Sanctorum se privat. Quam horrenda pœna!

Examina te ipsum, ut cognoscas, an tædia tibi usitata non sint effectus invidiæ tuæ. Stude acquirendæ humilitati & charitati, quæ huic vitio adversantur.

Væ illis, quia in ira Cain abiêrunt. *Iud. Epist. v. 11.*

Justius invidiâ nihil est, quæ ipsum auctorem rodit, discruciatque. *Hieron.*

DIES